

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deichmann SE

Strona przeciwna: Hauptzollamt Duisburg

Sentencja

Analiza przedłożonego pytania nie wykazała istnienia żadnej okoliczności, która mogłyby wpłynąć na ważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiającego procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14.

(¹) Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 marca 2018 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Conseil d'État – Francja) – Marc Jacob / Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics / Marc Lassus (C-421/16)

(Sprawy połączone C-327/16 i C-421/16) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Łączenia, podziały, wnoszenie aktywów i wymiany udziałów dotyczące spółek różnych państw członkowskich — Dyrektywa 90/434/EWG — Artykuł 8 — Operacja wymiany papierów wartościowych — Zyski kapitałowe związane z tą operacją — Odroczenie opodatkowania — Straty przy późniejszym zbyciu otrzymanych papierów wartościowych — Kompetencja państwa miejsca zamieszkania do opodatkowania — Odmienne traktowanie — Względy uzasadniające — Zachowanie podziału kompetencji podatkowej pomiędzy państwami członkowskimi)

(2018/C 166/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Jacob (C-327/16), Ministre des Finances et des Comptes publics (C-421/16)

Strona przeciwna: Ministre des Finances et des Comptes publics (C-327/16), Marc Lassus (C-421/16)

Sentencja

- 1) Artykuł 8 dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich, zmienionej aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, przyjętym decyzją Rady Unii Europejskiej 95/1/WE, Euratom, EWWiS z dnia 1 stycznia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego, na mocy których zysk kapitałowy z operacji wymiany papierów wartościowych objętej tą dyrektywą zostaje stwierdzony przy okazji tej operacji, ale jego opodatkowanie jest odroczone do roku, w którym następuje zdarzenie kończące to odroczenie opodatkowania, w omawianym przypadku – zbycie papierów wartościowych otrzymanych w wyniku wymiany.
- 2) Artykuł 8 dyrektywy 90/434, zmienionej aktem dotyczącym warunków przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, przyjętym decyzją 95/1, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego, które przewidują opodatkowanie zysku kapitałowego związanego z operacją wymiany papierów wartościowych, objętego odroczeniem opodatkowania, przy późniejszym zbyciu papierów wartościowych otrzymanych w wyniku wymiany, nawet jeśli zbycie to nie wchodzi w zakres kompetencji podatkowej tego państwa członkowskiego.

- 3) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego, które w sytuacji, w której późniejsze zbycie papierów wartościowych otrzymanych w wyniku wymiany nie wchodzi w zakres kompetencji podatkowej tego państwa członkowskiego, przewidują opodatkowanie zysku kapitałowego objętego odroczeniem opodatkowania przy okazji tego zbycia bez uwzględnienia ewentualnej straty poniesionej przy tej okazji, podczas gdy uwzględnia się taką stratę, gdy podatnik posiadający papiery wartościowe jest rezydentem podatkowym w owym państwie członkowskim w dniu rzeczzonego zbycia. Do państw członkowskich należy ustanowienie z poszanowaniem prawa Unii – a w niniejszej sprawie konkretnie z poszanowaniem swobody przedsiębiorczości – zasad dotyczących zaliczania i obliczania owej straty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.
Dz.U. C 392 z 24.10.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Christian Picart / Ministre des Finances et des Comptes publics

(Sprawa C-355/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Umowa w sprawie swobodnego przepływu osób między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony — Podatki bezpośrednie — Przeniesienie miejsca zamieszkania z państwa członkowskiego do Szwajcarii — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków związanych ze znacznymi udziałami w kapitale spółek z siedzibą w państwie członkowskim pochodzenia w ramach tego rodzaju przeniesienia — Zakres zastosowania umowy)

(2018/C 166/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Christian Picart

Strona przeciwna: Ministre des Finances et des Comptes publics

Sentencja

Ponieważ sytuacja tego rodzaju, jak zaistniała w postępowaniu głównym, nie jest objęta zakresem stosowania *ratione personae* pojęcia „osoby pracującej na własny rachunek” w rozumieniu umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., postanowienia tej umowy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa będącego stroną tej umowy, takim, jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które – wówczas, gdy osoba fizyczna przenosi swoje miejsce zamieszkania z tego państwa do innego państwa będącego stroną tej umowy oraz kontynuuje działalność gospodarczą w pierwszym z tych dwóch państw, przy czym nie przemieszcza się każdego dnia, a przynajmniej raz w tygodniu z miejsca wykonywania działalności gospodarczej do miejsca zamieszkania – przewidują natychmiastowe opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych związanych ze znacznymi udziałami posiadanymi przez tę osobę w kapitale spółek podlegających prawu pierwszego z owych państw w kontekście owego przeniesienia miejsca zamieszkania, i które to przepisy dopuszczają odroczenie zapłaty należnego podatku wyłącznie pod warunkiem ustanowienia gwarancji zapłaty owego podatku, podczas gdy osoba posiadająca tego rodzaju udziały, lecz która w dalszym ciągu zamieszkuje na terytorium pierwszego z tych państw członkowskich, zostaje obciążona podatkiem jedynie w chwili zbycia swych udziałów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.